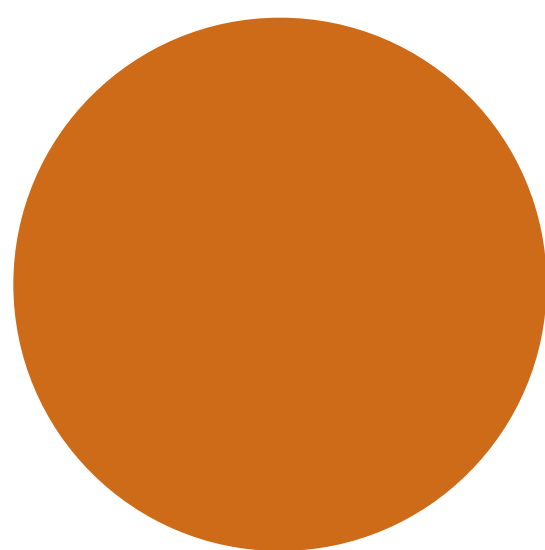

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تمنای وصال

سخنرانی روشمند (تمنای وصال)
که با توجه به شرایط حساس
زمانه، در سه جلسه تقدیم
مجاهدین فرهنگی عزیز می‌گردد.

مجلس اول:

نگاه مضطربانه

مرکز مطالعات راهبردی
حوزه و انقلاب اسلامی

M M H E . I R

■ سید! کفش ما را نمی‌دوزی؟

سید عبد الکریم، یک کفاش ساده بود اما آن قدر دلتنگ امام زمانش می‌شد که هر هفته توفیق ملاقات حضرت را پیدا می‌کرد. یه روز آقا تشریف می‌آورند به مغازه‌ی سید عبد الکریم کفاش و می‌فرمایند: «سید عبد الکریم، کفش ما را می‌دوزی؟» و سید بلافاصله می‌گوید: «بله آقا جان! اما سه نفر جلوتر از شما کفششان را آورده‌اند.»

امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ دقایقی بعد، بار دیگر می‌فرمایند: «سید! کفش ما را نمی‌دوزی؟» و سید می‌گوید: «چرا آقا جان! بعد از این سه کفش می‌دوزم.»

دقایقی می‌گذرد و امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ برای بار سوم می‌پرسند: «سید! کفش ما را نمی‌دوزی؟» در این هنگام، سید طاقت از کف می‌دهد و بر می‌خیزد و امام زمانش را در آغوش می‌گیرد و می‌گوید: «سید و آقای من! این قدر مرا امتحان نفرمایید! اگر یک مرتبه دیگر بفرمایید، فریاد می‌زنم و همه را

خبردار می‌کنم که یوسف فاطمه در آغوش
من است».

در یکی از تشرفات امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ به سید عبد الکریم کفاش می‌فرمایند: «اگر
هفته‌ای بر تو بگذرد و ما را نبینی چه می‌کنی؟
سید در پاسخ می‌گوید: «آقا جان! به خدا
می‌میرم!» و امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ می‌فرمایند:
«اگر این طور نبود، هفته‌ای یک بار ما را
نمی‌دید!» بله وقتی کسی انقدر نگران
ارتباطش با امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ باشد قطعاً
توفیق ملاقات هم پیدا خواهد کرد.

■ نگرانی شاخصه‌ی انسانیت

یکی از راه‌هایی که می‌تواند ارزش انسان‌ها را پیدا کرد این است که ببینید سطح نگرانی‌های او چقدر است. انسانها نگرانی‌های متفاوتی دارند. یکی با نخریدن مبل جدید در روز عید نگران می‌شود، دیگری با نداشتن آل سی دی ۸۰ اینچ. دیگری با شور شدن غذای همسرش. دیگری با قضا شدن نمازش. دیگری با گناهی که مرتکب شده نگران می‌شود. دیگری از مظلومیت بچه‌های غزه. دیگری از غیبت امامش نگران می‌شود.

کیفیت و کمیت نگرانی‌های انسان، طراز انسان‌ها را مشخص می‌کند. اگر خواستید انسانی را ارزیابی کنید باید دید این انسان نگران چه چیزهایی است. بهترین ملاک برای ارزیابی خودمان این است که بیشترین نگرانی‌های ما در طول ۲۴ ساعت معولا چه چیزهایی است. برخی با حوادث و رنج‌های ساده نگران نمی‌شوند اما بعضی دیگر با کوچک‌ترین مسئله نگران می‌شوند و به هم

می‌ریزند و حتی خواب از چشمانشان می‌رود.
خیلی باید نگرانِ نگرانی‌های خودمان باشیم؟
ما حق نداریم زندگیمان را خرج نگرانی‌های
کوچک کنیم.

■ شب قدر از خدای کریم چه بخواهیم؟

شب قدر شب خواستن از خداوند است، شب دعا است و مهمتر این که انسان ناخودآگاه در دعاها نگرانی‌های خودش را از خدا می‌خواهد. انسانی که نگران دنیایش باشد از خدا فقط خانه و ماشین می‌خواهد. فردی که نگران فرزندش باشد از خدا سلامتی و ازدواج او را می‌خواهد. انسانی که نگران کشورش باشد وقتی که مورد تهاجم شیادترین و خبیث‌ترین بشر روی زمین قرار می‌گیرد، برای امنیت کشورش دعا میکند و نابودی امریکا و اسرائیل را از خدا می‌خواهد. شما وقتی نگران دینت باشی، نگران غربت امام زمان باشی از خدا ظهور ایشان را می‌خواهی. پس ببینیم امشب نگران چه هستیم؟ امشب آمده‌ایم از خدا چه بخواهیم؟ یکی از مهمتری اعمال امشب دعا کردن است. حتی بیدار ماندن، قرآن به سرگرفتن، قرآن خواندن همه مقدمه است برای دعا کردن.

دعا خیلی خوب است و خیلی اهمیت دارد «قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ»^۱ دعا ملاک ارزشمندی انسان نزد خداوند است اگر این دعا نباشد خداوند به انسان توجه نمی‌کند. اما مهم‌تر از دعا کردن این است که بدانیم چه می‌خواهیم، به ما گفتن نمک غذایتان را هم از خدا بخواهید اما مسئله‌ی اصلی، نگرانی‌های بی‌جای ماست که باعث می‌شود سطح دعاهایمان حد اقلی باشد. ما در بهترین شب آمده‌ایم پیش پادشاه کریم و هر چه بخواهیم او به ما می‌دهد اما از او یک پرس کباب بخواهیم. این خنده دار نیست؟؟ حواسمان باشد با دعایمان خودمان را رسوا نکنیم. گر گدا کاهل بود تقصیر صاحب خانه چیست؟

امشب کوله بار نگرانی و دردهایمان چیست؟ این شب‌ها کدام نگرانیمان را در خانه‌ی خدا بیاوریم و از خدا چه بخواهیم تا حق شب قدر را ادا کرده باشیم. تمام ملائکه

۱. فرقان، ۷۷ اگر دعایتان نباشد پروردگارم به شما ارجی نهد - ترجمه حسین انصاریان.

فوج فوج از آسمان به سمت زمین می آیند
و به واسطه امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ مقدرات ما را
می نویسند. حواسمان باشد نگرانی ها و
دعاهای خودمان را خرج مسائل کوچک نکنیم.
ای کاش امشب می شد از حضرت حجت عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ
می پرسیدیم که از خدا چه بخواهیم. امشب
بیاید خالصانه متوسل به امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ
بشویم و بگوییم یا بن الحسن ما بلد نیستیم
از خدا چه بخواهیم شما ما را راهنمای کنید.
می دانید او به ما چه می گوید؟

■ شیعیان ما به اندازه آب خوردنی، ما را نمی‌خواهند

مرحوم حاج محمدعلی فشندی نقل می‌کرد: در مسجد جمکران اعمال را بجا آورده، با همسرم می‌آمدم. دیدم آقای نورانی داخل صحن شد و قصد دارد به طرف مسجد برود. با خودم گفتم: این سید در این هوای گرم تابستان، از راه رسیده و تشنه است. ظرف آبی به دست او دادم تا بنوشد؛ پس از آن که ظرف آب را پس داد، گفتم: «آقا شما دعا کنید و فرج امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فرَجَهُ الشَّرِيفَ را از خدا بخواهید، تا امر فرجش نزدیک شود». فرمود: «شیعیان ما به اندازه آب خوردنی، ما را نمی‌خواهند. اگر بخواهند، دعا می‌کنند و فرج ما می‌رسد». این را فرمود و تا نگاه کردم آقا را ندیدم. فهمیدم وجود اقدس امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فرَجَهُ الشَّرِيفَ را زیارت کردم و حضرتش امر به دعا کرده است.

آقا جان ما می‌دانیم این شب‌ها شما خیلی نگران ما هستید، خیلی دغدار هستید، خیلی برای ما دعا می‌کنید. ما هم به شما

قول می‌دهیم خیلی نگران شما باشیم و از
خدا مضطرانه آمدنت را بخواهیم.

■ اضطرار به ولی خدا، شرط ظهور

شرط ظهور این است که شیعیان نگران که نه، مضطر امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفَ بشوند. ما باید مضطرانه آقایمان را بخواهیم. خدای فرماید (اَمَّنْ يُجِيبُ الْمَضْطَّرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيُكْشِفُ السُّوءَ) آیا مضطر شدی صدا بزنی من جواب ندهم؟؟
اضطرار همان حسی است که فردی در دل دریا هر لحظه احساس می‌کند که کشتی غرق خواهد شد و هیچ چاره ای جز پناه آوردن به خداوند ندارد به این حالت اضطرار می‌گویند. ما باید به این درک برسیم که این عالم بدون امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفَ ارزشی ندارد و روی خوش به خود نخواهد دید.

تا الان اگر آقایمان نیامده برای این است که مضطرانه دعا نکرده‌ایم. شاید دعاهای ما از سر شکم سیری است که آقا، ما داریم زندگی می‌کنیم اگر تو هم بیایی قطعاً زندگی ما خیلی بهتر از این خواهد شد.

بنی اسرائیل طبق برخی روایات حدود ۲۳۰ سال در گرفتاری و فشار و شکنجه عظیمی

توسط فرعونیان گرفتار بودند. به تعبیر قرآن کریم گرفتار «بلاء عظیم» بودند. در دورانی پسرانشان سربریده شده، دخترانشان به کنیزی و هوسرانی فرعونیان برده شده و خود مردان نیز به بیگاری و بردگی کشیده شده بودند. در این دوران طاقت بنی اسرائیل طاق شده، بعد از گذر بیش از ۲۰۰ سال مضطرانه دست به یک استغاثه جمعی میزنند. عموم مردم، چهل شبانه روز دعا و استغاثه میکنند تا خدای متعال برای آنان منجی موعودی را که باید از این نگرانی عظیم نجاتشان دهد، بفرستد. البته باید از آنان پرسید چرا بعد از این همه سال مضطر منجی شدید، اگر بنی اسرائیل همان سال‌های اولی که گرفتار شده بودند همین گونه دعا و استغاثه میکردند نجات پیدا نمی‌کردند؟ خدای آنان فرقی کرده بود؟ خب ما انسانها معمولا دیر به یاد خداوند می‌افتیم. برخی اوقات گمان میکنیم چون گرفتاریم به خدا نمیرسیم در حالی که چون به خدا نمیرسیم گرفتاریم. بالاخره بعد از استغاثه عمومی بنی اسرائیل، خدای متعال

منجی و موعود را برایشان می فرستد.
امام صادق فرمود: «هكذا أنتم اذا فعلتم
لُفرج الله عنا، فأما إذا لم تكونوا. فان الامر ينتهي
الى منتهاه»^۱ شما هم اگر مضطرانه از خدا می
خواستید برایتان فرج حاصل می شد، اما اگر
مضطرانه دعا نکنید دنیا آنقدر بر شما تنگ
خواهد شد تا مضطر شوید.

۱. جامع احادیث شیعه، ج ۱۹ ص ۶۷۰، ح ۲۶۵۶۹ «العیاشی فی تفسیره
عن الفضل بن ابي قرّة قال سمعت ابا عبد الله عليه السلام يقول: اوحى
الله إلى إبراهيم عليه السلام انه سيولد لك فقال لسارة فقالت ((أَأَلِدُ وَ
أَنَا عَجُوزٌ)) فأوحى الله إليه أنّها ستلد ويعذب اولادها اربعمأة سنة بردها
الكلام عليّ قال فلما طال عليّ بني اسرائيل العذاب ضجّوا وبكوا إلى الله
تعالى اربعين صباحاً فأوحى الله إلى موسى وهارون يخلصهم من فرعون
فحطّ عنهم سبعين مأة سنة قال وقال أبو عبد الله عليه السلام هكذا انتم
لو فعلتم لفرج الله عنّا فأما إذا لم تكونوا فانّ الامر ينتهي إلى منتهاه.»

■ اضطراب از سر معرفت یا از سر بلا

ما اگر مضطربانه دعا نکنیم و ظهور را به تعجیل نیندازیم چه خواهد شد؟ آنقدر بلا بر سر ما خواهد آمد تا از سر بلا ضجّه بزنیم و ظهور را بخواهیم. بگذارید ما اضطراب از سر معرفت پیدا نکنیم. چطور ما باید به اضطراب برسیم؟؟؟ خدای نکرده بلای لبنان، سوریه و غزه بر سر ما بیاد یا جنگ شود تا به اضطراب برسیم و صدا بزنیم یا بن الحسن بیا؟؟؟! وقتی زن و بچه‌های ما را به غارت ببرند، وقتی دنبال انسان افتاده باشند تا سر از تن جدا کنند، آن وقت باید مضطرب شد؟؟ این را باید دانست که دنیای بدون امام دنیایی است که آب خوش از گلویمان پایین نخواهد رفت. تا وقتی جبهه طاغوت در عالم هست نمی‌گذارد ما راحت زندگی کنیم. ما باید با فکر مضطرب شویم نه با بلا. آیت الله بهجت (ره) می‌فرمودند: اگر از بلاهایی که بر سر مردم غزه و لبنان می‌آید مضطربانه آقا را نخوانیم آنقدر تاریخ جلو می‌رود تا همین اتفاق‌ها در کشور خود ما

بیوفتد تا به اضطرار برسیم. الان اضطرار از
سر بلا هم برای ما پیش آمده است بیاید
امشب مضطرانه امامان را بخواهیم. امشب
گناهمان را در نظر نگیریم و از ته دل صدا بزنیم
یا بن الحسن، آقا بیای!!! یا بن الحسن امشب
آمدم فقط تو را بخوام. آقا اگر تو نیایی من
بیچاره می‌شوم.

■ راه اضطرار به امام الزمان

حاج آقا من خیلی می‌خواهم مضطر حضرت حجت عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فرجبه الشریف شوم. باید چکار کرد تا این دل مضطر امام الزمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فرجبه الشریف شود؟ برای مضطر شدن راه‌ها و توصیه‌هایی مختلفی ذکر شده است، یکی از راه‌هایی که باعث می‌شود ما مضطر به امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فرجبه الشریف بشویم این است که دشمنی دشمن را ببینیم. بدانیم دشمنی داریم که او هر آن و هر لحظه برای ضربه زدن به شیعیان و معتقدین به اسلام ناب ساکت نمی‌نشیند و از هر حربه‌ای برای اهداف شوم خود استفاده میکنند. دیدید با طفل معصوم‌های مینابی چه کار کردند. دیدید رهبر عزیز تر از جانمان را شهید کردند. دشمن را بین مضطر امامت می‌شوی. این نیاز به ایمان ندارد این نیاز به نگاه عمیق دارد. نیاز به یک نگاه درست دارد.

طبق آیات صریح قرآن، دشمن مسلمانان حقیقی، یهود و صهیونیست جهانی است. «التَّجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ

أَشْرِكُوا^۱ یهود بیشترین عداوت و دشمنی را نسبت به مؤمنین دارد. دشمن اصلی، یهود است. او نه تنها دشمن مسلمانان واقعی است بلکه دشمن تمام بشریت است.

شما ملت ایران انقدر خوب هستید که هیچ تصویری از پستی یهودیان ندارید. یک یهودی بویی از انسانیت نبرده است. شاید بهتر باشد بخش هایی از تورات را برای شما بخوانم تا متوجه شوید که آنها نه تنها دشمن ما بلکه دشمن تمام بشریت هستند. شاید شما خوبان با خودتان فکر کنید که چرا یهودیان با بی‌رحمی تمام زن و بچه‌های غزه را می‌کشند. اما با خواندن تورات تحریف شده متوجه می‌شویم این یک دستور دینی است و آنها از این کار احساس ثواب می‌کنند. در تورات تحریف شده آن قدر ظالمانه نسبت به قتل عام کودکان و زنان و حیوانات صحبت می‌شود که گویا قرار نیست یک یهودی خوی انسانیت و ترحم در وجودش باشد. حدود ۱۰

۱. مائده، آیه ۸۲

بند دستور به قتل تمام انسان‌ها و حیوانات می‌دهد. از میان آنها دو بند را برای شما میخوانم:

■ پیر و جوان، دختران نابالغ، کودکان را به قتل برسانید و رحم نکنید چشمانتان شفقت نکند، زنان ایشان بی عصمت کنید و به قتل برسانید از قدس من شروع کنید و از مردان پیر شروع کنید.^۱

■ ایشان به شمشیر خواهند افتاد و اطفال ایشان خرد می‌شوند و زنان ایشان شکم دریده خواهند شد.^۲

۱. تورات، حزقیال ۹، آیه ۵-۶

۲. تورات، هوشع ۱۳، آیه ۱۶

■ جشن دو هزار و پانصد سالهٔ ایرانی گُشی

یکی از بدترین کشتار ایرانیان مرتبط می‌شود به ۱۳ فروردین حدود ۳۰۰ سال قبل از میلاد مسیح که ۷۷ هزار ایرانی به بدترین وجه توسط یهودیان کشته می‌شوند و این هولکاست انسانی امروزه یکی از مهمترین اعیاد یهودیان به نام عید پوریم است.

در تورات کتابِ اِستِرِ ماجرای عجیبی را نقل می‌کند. دختری بود به نام استر که با نقشهٔ پسر عمویش موردخای، دین خود را مخفی می‌کند و با خشایارشا ازدواج می‌کند. استر دل خشایارشا را می‌رباید و ملکه ایران می‌گردد. بعد از مدتی هامان وزیر خشایارشا از توطئهٔ یهودیان در ایران مطلع می‌شود و برای حفظ قدرت ایران، برنامه ریزی برای نابودی یهودیان مخفی در دولت را آغاز می‌کند. مردخای این مسئله را به استر اطلاع می‌دهد و استر دستور یک بزم مفصل را می‌دهد و پادشاه را دعوت می‌کند. در میانهٔ جشن به خشایارشا شراب می‌دهد و به او می‌گوید که

من یهودی هستم و هامان قصد جان مرا کرده است. استر در آن جلسه دستور قتل هامان و ده فرزند او را می گیرد. استر به خشایارشا می گوید تا وقتی عده ای در کشور مخالف ما یهودیان هستند ما نمی توانیم آزادانه زندگی کنیم. خشایارشا هم به او اجازه می دهد که هر و هر فردی که با یهودیان مخالف است را قتل عام کند.

در کتاب استر آمده: آنگاه پادشاه (خشایار شاه) به یهودیان در همه شهرها اجازه داد که تمامی قوم ها و ولایت ها را که قصد اذیت ایشان را داشتند با اطفال و زنان و ایشان هلاک سازند و بکشند و اموال ایشان را تاراج کنند.^۱

بعد از آن یهودیان با حمایت استر و مردخای به بهانه مخالفت با یهودیان دست به کشتار گسترده ی ایرانیان می زنند و ۷۷ هزار ایرانی بی گناه را در طی سه روز با قساوت تمام قتل عام می کنند. بعد از سه روز جشن

۱. استر ۸: ۱۱

مفصلی ترتیب می دهند و به شادی می پردازند. که این جشن ایرانی کشتی امروز یکی از مهمترین اعیاد یهود به حساب می آید.

■ همه را بکش تا ماشیح ظهور کند

ما ایرانیان دشمن قسم خورده‌ی یهود هستیم. کسانی که برای قتل ایرانی‌ها در سه هزار سال پیش جشن می‌گیرند، امروز با کشتن ما چه می‌کنند؟!؟ آنها در قتل عام ما نگاه نخواهند کرد که تو اصول‌گرا هستی یا اصلاح طلب، او نگاه نمی‌کند که تو مذهبی هستی یا نه، حجاب داری یا نه، ریش داری یا سه تیغه هستی، او فقط می‌خواهد از ما ایرانی‌ها کشته بگیرد. دیدید کافه لِمیز که یک ماه پیش برای پهلوی و صهیونیست‌ها در فراخوان دُم تکون میداد چطور مورد اصابت موشک اسرائیل قرار گرفت و با خاک یکسان شد. دیدید که موشک‌های اسرائیلی ازش نپرسید طرفدار کی هستی؟! آنها اگر دستشان به ما برسد خون تک تک ما را خواهند ریخت و به صغیر و کبیر رحم نخواهند کرد. مگر دختران مینابی چه گناهی کرده بودند که باید با طعم تلخ بمب را در این سن کودکی بچشند.

مایک هاکابی، سفیر یهودی آمریکا در

فلسطين اشغالی یک ماه پیش گفت: اسرائیل از نظر کتاب مقدس (تورات) حق دارد تمام خاورمیانه را تصرف کند! آنها قصد تصرف سرزمین من و شما را دارند.

امیر المومنین می فرمایند: «مَنْ نَامَ لَمْ يُنْمَعْ عَنْهُ»^۱ دشمن ما عاشق ریخته شدن خون ما است. ما اگر بخوابیم و خودمان را به خواب بزنیم او نمی خوابد.

ما در بهترین شب‌ها آمده ایم در خانه‌ی کریم. دشمن قسی‌القلب به خانه‌ی ما حمله کرده. ما تحمل نداریم آقا جان. خودت بیا امنیت و آرامش را به عالم هدیه بده!!! در این شب‌ها در دعای افتتاح مضطرانه از خدا را می خوانیم که:

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَّيْنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا، وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا، وَقِلَّةَ عَدَدِنَا، وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا، وَتَظَاهِرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا، فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعِنَّا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ، وَبِضُرِّ تَكْشِفُهُ، وَنَصْرِ تُعِزُّهُ، وَسُلْطَانٍ حَقِّ تُظْهِرُهُ،

۱. نامه ۶۲ نهج البلاغه

وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تَجَلِّلُنَاهَا، وَ عَافِيَةٍ مِنْكَ تُلَبِّسُنَاهَا،
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

خدایا ما از فقدان پیامبرمان - که درود
تو بر او و خاندانش باد - و غیبت اماممان
و فراوانی دشمنان و کمی تعداد و فتنه‌های
سخت و خود نمایی روزگار بر ضرر ما به تو
شکایت می‌کنیم پس بر محمد و خاندان
پاکش درود فرست و ما را بر این امور یاری
فرما، به پیروزی نزدیک از جانب خودت و
برطرف ساختن رنج و سختی و یاری با عزت و
فرمانروایی آشکار و به حق و رحمت و سلامتی
فراگیر از جانبت، به رحمتت ای مهربان‌ترین
مهربانان.^۱

۱. مفاتیح نوین، دعای افتتاح

■ عاقبت ندیدن دشمن

غربت امام شیعیان علی بن ابی طالب علیه السلام این بود که کوفیان حاضر نشدند دشمنی دشمن را ببینند و می‌گفتند: یا علی علیه السلام تو چرا افراطی هستی؟ معاویه را به حال خود واگذار زیرا او با تو کاری ندارد. شیخ صدوق در امالی نقل می‌کند: به محض اینکه امیرالمومنین علیه السلام به حکومت رسیدند همان ابتدا نامه‌ای برای خلع معاویه از حکومت نوشتند، همان لحظه طلحه و زبیر مطلع شدند به ابن عباس اطلاع دادند که جلوی علی را بگیر و او را از این کار منصرف کن. ابن عباس نزد امیرالمومنین علیه السلام آمد و عرض کرد: آقا جان شما تازه به حکومت رسیده‌اید، چند ماهی صبر کنید تا حکومت استقرار پیدا کند، معاویه خطری برای شما ندارد. امیرالمومنین علیه السلام به ابن عباس فرمود: آیا تو روز قیامت جواب ظلم‌ها و انحراف‌هایی که معاویه ایجاد خواهد کرد را خواهی داد؟

امیر المومنین علیه السلام در جنگ صفین با معاویه وارد جنگ شد اما در یک قدمی خیمه معاویه و با چند ورق قرآن از دشمن صرف نظر کردند و علی را مجبور به پذیرش حکمیت کردند. قاریان جاهل نمی دانستند که قرآن، کفر به طاغوت را مقدم بر ایمان به خدا می داند «فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ»^۱ امروز که تاریخ روشن شده است شما می دانید که معاویه و یزید بن معاویه و جریان معاویه چطور جریان تاریخ را به انحراف بردند و چقدر جنگ و کشتار به راه انداختند. اگر دشمن را ببینی و همان ابتدا در مقابل او بایستی.

کوفیان دشمن را ندیدند، نه تنها امیرالمومنین علیه السلام غریب شد بلکه خودشان هم روی آسایش و آرامش و صلح راتا امروز تاریخ ندیدند. در روزگار مختار ثقفی هم کوفیان، قساوت دشمن را ندیدند. بعد از مدتی که مختار برای خون خواهی سید الشهداء علیه السلام

۱. آل عمران ۲۵۶

قیام کرد سران و بزرگان کوفه که در قتل امام حسین علیه السلام نقش داشتند از کوفه گریختند و به مُصَعَب بن زبیر حاکم بصره پناه بردند و از او خواستند که در مقابل مختار بایستد. آنها به کوفه حمله کردند و لشکر مصعب دارالاماره را به محاصره درآورد. مصعب گفت: من به شما امان می‌دهم هر کسی خودش را تسلیم کند من او را آزاد خواهم کرد. اطرافیان مختار گفتند: ما نمی‌خواهیم کشته شویم. ما تسلیم می‌شویم. مختار به آنها گفت: تزویر به شما امان می‌دهد تا مقاومتتان شکسته شود، پس از غلبه شک نکنید گردنتان را خواهند شکست. آنها با ساده لوحی تمام گفتند که این جمعیت پنج هزار نفره گوسفند نیست که مُصَعَب بتواند همهٔ ما را بکشد. مختار و قریب به پنجاه نفر از خاندان و یارانش با روحیه شهادت طلبانه جنگیدند و شهید شدند اما آنهایی که ماندند، مصعب مانند گوسفند سر از تنشان جدا کرد.

تاریخ مدام تکرار می‌شود و اگر امروز ما قساوت دشمن و دشمنی او را نبینیم نه تنها

ظهور محقق نخواهد شد بلکه کار به جایی می‌رسد که آرزوی مرگمان را کنیم.

غربت امیرالمومنین علیه السلام این بود که مردم کوفه ذات پلید دشمن که با تزویر، پنجه‌ی چُدنی خود را زیر دستکش مخملی قایم کرده بود، نمی‌دیدند. تا وقتی ذات خبیث دشمن را نبینی ایمانت واقعی نخواهد بود.

لذا امشب شب تبری است، شب دیدن دشمن و اعلام بیزاری از او است. یکی از اعمال امشب تبری و بیزاری جستن از قاتل امیرالمومنین علیه السلام است. به خاطر همین یکی از بهترین اعمال اختصاصی امشب گفتن صد مرتبه **«اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ»** ^۱ است. اگر کسی فکر کند که لعن بردشمن امیرالمومنین علیه السلام نکند و با ختم چند صلوات بیشتر، ثواب بیشتری ببرد، این عین انحراف است. در ایه‌الکرسی می‌خوانیم **«فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطُّغُوتِ وَ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى»** ^۲ شرط ایمان به خدا، کفر به طاغوت است. اگر طاغوت

۱. مفاتیح اعمال شب نوزدهم

۲. آل عمران ۲۵۶

را نبینی ایمان به خدا پیدا نخواهی کرد.
به فضل خدا ما ملتی هستیم که به
فرموده‌ی امام راحل: این ملت از ملت زمان
رسول الله بهتر است. ما امروز ثابت کرده‌ایم
که ما اهل کوفه نیستیم. امروز این ملت ذات
پست دشمن را می‌بینند و می‌شناسند و در
برابر او ایستاده است. این بصیرت را مدیون
رهبر شهیدی هستیم که ذات پلید استکبار را
به ما نشان داد و به ما جرئت داد به سراغ او
برویم. ما اکنون در یک قدمی خیمه‌ی معاویه
هستیم. این بار خرخره‌ی او را خواهیم جوید.
قرآن می‌فرماید: «قَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً»
۱، شعار قرآن «جنگ جنگ تا رفع فتنه در
عالم» است. این روزها مضطرانه برای آمدن
مهدی فاطمه با آمریکایی‌ها و صهیونیست
ها خواهیم جنگید و به امامان ثابت می
کنیم که ما اهل کوفه نیستیم. شیعه بیش
از ۱۴۰۰ سال است که در غربت و مظلومیت
و خفقان زندگی کرده. ما در یک پیچ تاریخی

حساس هستیم اگر امروز دشمن را نبینیم و
مضطربانه ظهور امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ را نخواهیم
این را قطعی بدانید که شیعه از تمام تاریخ
مظلومیت خودش هم مظلوم تر خواهد
شد. که به لطف خدا این نخواهد شد. ما
مظلومیم اما قوی هستیم مثل مولایمان
امیرالمومنین عليه السلام. روضه ی مظلوم مقتدر
سخت ترین روضه ها است.